

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 12
ÚŘAD MĚSTSKÉ ČÁSTI
ODBOR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Naše značka: P12 10069 ozno2/2014/OŽD/Str
Č.j. P12 47834/2018 OŽP
Vyřizuje: Ing. Josef Stradiot
Tel: 244 028 506
E-mail: stradiot.josef@praha12.cz

V Praze dne: 6.12.2018

ÚŘAD MĚSTSKÉ ČÁSTI
PRAHA-LIBUŠ

DOŠLO
DNE: - 7 -12- 2018

Č.j. MC_P_Lib	Přiděleno	Počet listů/příloh
3191/2018	ds	1/4

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

Oznámení a výzva ve věci odvolání proti rozhodnutí odboru životního prostředí Úřadu městské části Praha 12 pod č.j. P12 43633/2018 OŽP o opravách zřejmých nesprávností v rozhodnutí odboru životního prostředí Úřadu městské části vydaném dne 24.10.2018 pod č.j. P12 41564/2018 OŽP

V souladu s ustanovením § 86 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) Vás vyrozumíváme o podaném odvolání proti rozhodnutí odboru životního prostředí Úřadu městské části pod č.j. P12 43633/2018 OŽP ze dne 7.11.2018, o opravách zřejmých nesprávností v rozhodnutí odboru životního prostředí Úřadu městské části vydaném dne 24.10.2018 pod č.j. P12 41564/2018 OŽP.

Proti tomuto rozhodnutí se odvolal účastník řízení pan Robert Heran, kterého zastupuje JUDr. David Karabec, advokát, dne 24.11.2018 prostřednictvím datových schránek a zároveň e-mailem se zaručeným elektronickým podpisem. Toho odvolání je zároveň doplněním odvolání proti rozhodnutí odboru životního prostředí Úřadu městské části vydaném dne 24.10.2018 pod č.j. P12 41564/2018 OŽP.

V souladu s § 86 správního řádu Vás **v y z ý v á m e** k **v y j á d ř e n í** k obsahu podaného odvolání a to do **7 d n ů** ode dne doručení této výzvy.

Ing. Ivan Tatai
vedoucí odboru

Přílohy:

- odvolání došlé dne 24.11.2018
- obrázek P6114734 jako příloha odvolání došlého dne 24.11.2018
- obrázek P6114735 jako příloha odvolání došlého dne 24.11.2018
- obrázek P6114739 jako příloha odvolání došlého dne 24.11.2018

Doručuje se:

1. Účastníci řízení o dodatečném povolení stavby vodovodu a splaškové kanalizace i stavby srážkové kanalizace podle § 27 odst. 1 správního řádu a řízení o povolení k nakládání s vodami:

XRC Czech, s.r.o., Vítězná 126/1, 150 00 Praha 5, kterou zastupuje společnost United Architect Studio, s.r.o., Pod vrstevnicí 494/8, 140 00 Praha 4, kterou zastupuje ředitelka společnosti United Architect Studio, s.r.o., Radka Myšková, doručovací adresa Pod vrstevnicí 494/8, 140 00 Praha 4

2. Účastníci řízení o dodatečném povolení stavby vodovodu a splaškové kanalizace i stavby srážkové kanalizace podle § 27 odst. 1 správního řádu:

Hlavní město Praha, Magistrát hl. m. Prahy, odbor evidence majetku, Mariánské nám. 2, 110 01 Praha 1, IDDS: 48ia97h

Městská část Praha - Libuš, Libušská 35, 142 00 Praha 4, IDDS: u8xaktr

3. Účastníci řízení o dodatečném povolení stavby vodovodu a splaškové kanalizace i stavby srážkové kanalizace - podle § 27 odst. 2 správního řádu – vlastníci pozemků sousedících se stavbou srážkové kanalizace a se stavbou vodovodu a splaškové kanalizace a vlastníci, provozovatelé a správci dotčených sítí technické infrastruktury:

veřejnou vyhláškou na úřední desce Úřadu městské části Praha 12

4. Účastníci řízení o povolení k nakládání s vodami - podle § 27 odst. 2 správního řádu – obec, Hlavní město Praha, které zastupuje Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy, Vyšehradská 57, 128 00 Praha 2

veřejnou vyhláškou na úřední desce Úřadu městské části Praha 12

Na vědomí: bez příloh:

Magistrát hl. m. Prahy, odbor životního prostředí, Jungmannova 35, 110 00 Praha 1, IDDS: 48ia97h

Magistrát hl. m. Prahy, odbor dopravních agend, Jungmannova 35/29, 110 00 Praha 1, IDDS: 48ia97h

Magistrát hl. m. Prahy, odbor památkové péče, Jungmannova 35/29, 110 00 Praha 1, IDDS: 48ia97h

Magistrát hl. m. Prahy, odbor Kancelář ředitele, odd. krizového managementu, Jungmannova 35, 110 01 Praha 1, IDDS: 48ia97h

Úřad městské části Praha - Libuš, odbor životního prostředí a dopravy, Libušská 35, 142 00 Praha 4, IDDS: u8xaktr

Hasičský záchranný sbor hl. m. Prahy, Sokolská 1595/62, 120 00 Praha 2, IDDS: jm9aa6j

Úřad městské části Praha 12, odbor životního prostředí, Písková 830/25, 143 00 Praha 4

Úřad městské části Praha 12, odbor dopravy, Písková 830/25, 143 00 Praha 4

Úřad městské části Praha 12, odbor výstavby, Písková 830/25, 143 00 Praha 4

Hygienická stanice hl. m. Prahy, pobočka Praha - JIH, Němčická 1112/8, 142 00 Praha 4, IDDS: zpqi2i

Policie ČR, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, Odbor služby dopravní policie,

Kongresová č.p. 1666/2, 140 00 Praha 4, IDDS: rkiai5y

Povodí Vltavy, s.p., Závod Dolní Vltava, Grafická 36, 150 21 Praha 5, IDDS: gg4t8hf

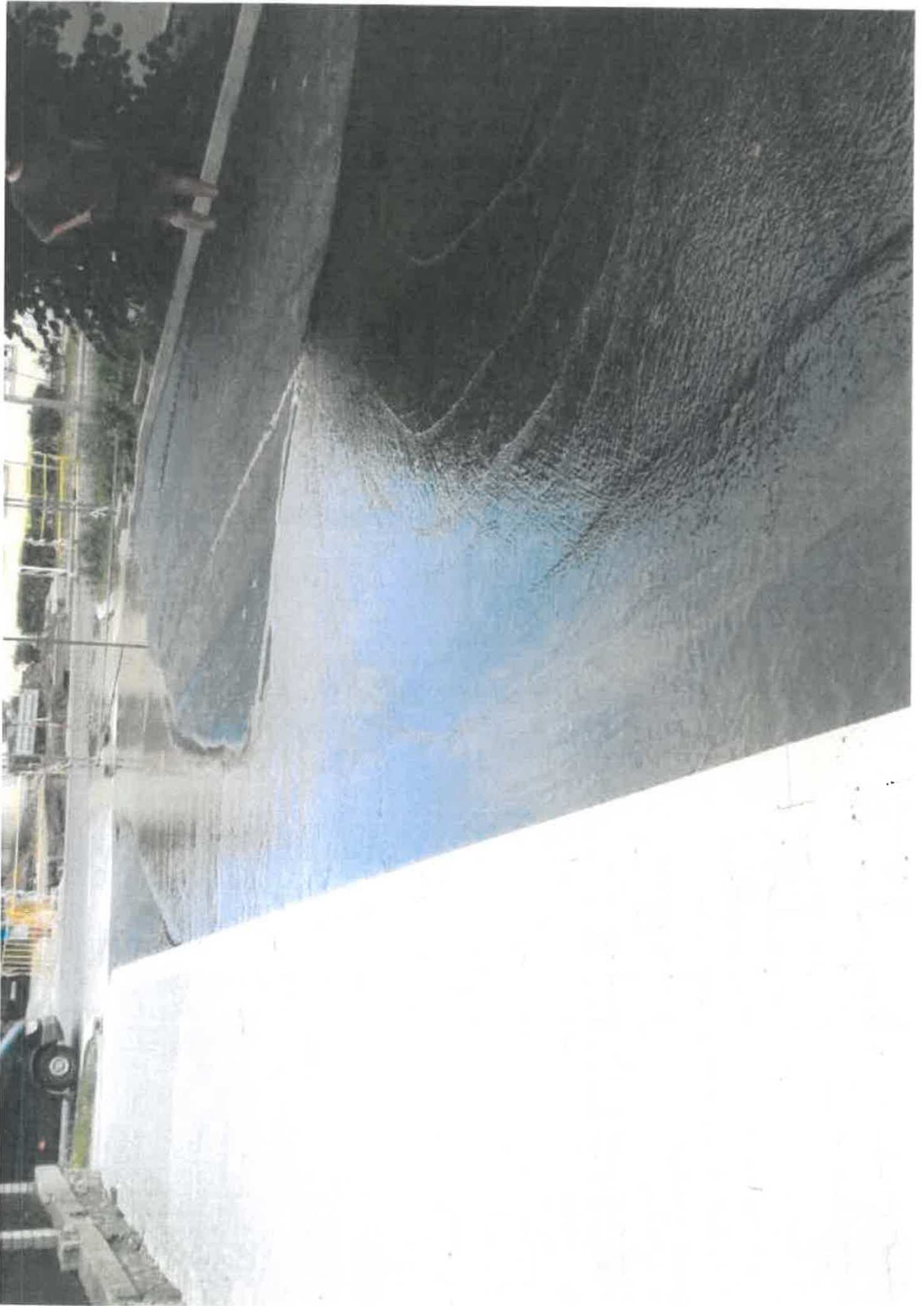
Technologie Hlavního města Prahy, a.s., Dělnická 213/12, 170 00 Praha 7, IDDS: u5hgkji

Technická správa komunikací hl. m. Prahy a.s., Řánsovka 770/8, 110 15 Praha 1, IDDS: mivq4t3

Úřad městské části Praha 12, odbor životního prostředí, spis zn. P12 10069/2014 OŽD

Tato veřejná vyhláška musí být vyvěšena po dobu 15 dnů na úřední desce Úřadu městské části Praha 12 a na úřední desce Úřadu městské části Praha - Libuš.

Vyvěšeno dne 6.12.2018

Magistrátu hlavního města Prahy
odboru životního prostředí

prostřednictvím

Úřad městské části Praha 12
odbor životního prostředí
Cílkova 796/7
143 00 Praha 4

Vaše zn.: P12 10069ozn/2014/OŽP/Str
Naše zn.: 2015/0060

V Praze dne 23.11.2018

Účastník řízení
(odvolatel):

Robert Heran

, PSČ: 101 00

Zastoupen:

JUDr. Davidem Karabcem, advokátem
se sídlem v Praze 8, Na Stráži 1306/5, PSČ: 180 00

Žadatel:

XRC Czech, s.r.o.
IČO: 05469279
se sídlem Terronská 947/49, Bubeneč, 160 00 Praha 6

Spojené řízení o:

- a) dodatečném povolení stavby vodního díla „Infrastruktura 16 ŘD V Hrobech – srážková kanalizace, včetně jejich provozně samostatných částí“ vedené pod sp. zn. P12 10069/2014 OŽP,
- b) dodatečném povolení stavby vodního díla „Infrastruktura 16 ŘD V Hrobech – splašková kanalizace a vodovod včetně jejich provozně samostatných částí“ vedené pod sp. zn. P12 20789/2014 OŽP,
- c) o povolení k nakládání s povrchovými vodami k jinému nakládání s nimi vedené pod sp. zn. P12 18223/2018

- odůvodnění odvolání účastníka řízení ze dne 9.11.2018 do rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12, odboru životního prostředí ze dne 24.10.2018, č.j. P12 41564/2018 OŽP
- odvolání účastníka řízení do rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností ze dne 7.11.2018, č.j. P12 43633/2018 OŽP

Přílohy: - fotodokumentace

Odvolatel tímto doplňuje své odvolání ze dne 9.11.2018 do rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12, odboru životního prostředí ze dne 24.10.2018, č.j. P12 41564/2018 OŽP o odůvodnění odvolání. Dále odvolatel podává odvolání do rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností ze dne 7.11.2018, č.j. P12 43633/2018 OŽP, neboť tímto rozhodnutím se mění výroková část rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12, odboru životního prostředí ze dne 24.10.2018, č.j. P12 41564/2018 OŽP. Níže uvedené důvody odvolání proti rozhodnutí dne 24.10.2018, č.j. P12 41564/2018 OŽP a proti rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností ze dne 7.11.2018, č.j. P12 43633/2018 OŽP jsou tak společné pro obě odvolání.

I.

Odvolatel namítá, že napadené rozhodnutí je nesrozumitelné, je v rozporu s právními předpisy a je nesprávné a dále, že v řízení předcházejícím jeho vydání došlo k vadám řízení, o nichž lze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a na jeho správnost, a tak jsou dány důvody pro jeho zrušení odvolacím správním orgánem. Tyto důvody odvolatel specifikuje níže.

II.

Nejednoznačnost výrokové části rozhodnutí

Odvolatel namítá, že výroková část rozhodnutí je nejednoznačná a neumožňuje zřetelnou identifikaci povolaného vodního díla. Výrok musí být přitom jasný, určitý, srozumitelný a proveditelný. Důraz na určitost, přesnost a jednoznačnost výroku vyplývá rovněž z požadavku právní jistoty účastníků řízení, jak stanoví právní teorie (srov. Potěšil, L., Hejč, D., Rigel, F., Marek, D. Správní řád. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2015 s. 333).

Tato identifikace vodního díla je provedena nejednoznačným a nesrozumitelným údajem v následujících částech výrokové části rozhodnutí:

a) Na str. 3 rozhodnutí je uvedeno, že se povoluje vodovodní řad pro veřejnou potřebu na pozemcích p.č. 293/4, p.č. 293/5 a p.č. 1120/1 v katastrálním území Libuš, který je napojen výše uvedený vodovod pro veřejnou potřebu v ulici V Hrobech, jedná se o dosud zcela neprovedenou stavbu.

Je zcela neurčité vymezení, že se jedná o dosud zcela neprovedenou stavbu. V rozhodnutí o dodatečném povolení stavby by mělo být zcela jasně specifikován popis části stavby, která již je provedena a podmínky dokončení stavby, tj. popis stavby, kterou lze na základě dodatečného povolení dokončit, jak stanoví § 129 odst. 3 stavebního zákona. V tomto ohledu je zcela neurčitá podmínka 1. výroku IV., že stavba bude dokončena podle projektové dokumentace Ing. Jana Hanuše, neboť ani z této není seznatelné, jaké části stavby již provedeny jsou a jaké nikoliv.

b) Na str. 3 rozhodnutí je uvedeno, že na potrubí DN 90 propojení... budou navazovat jednak potrubí DN 50 řadu A..., jednak potrubí DN 50 řadu B s tím, že na str. 4 je popsáno umístění řadu A, avšak vůbec není popsáno umístění řadu B. Tímto je rozhodnutí v rozporu s § 9 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 503/2006 Sb., podle které musí rozhodnutí obsahovat umístění stavby na pozemku, zejména její minimální vzdálenost od hranic pozemku a sousedních staveb.

c) Na str. 4 *in fine* rozhodnutí je uvedeno „splašková kanalizace pro veřejnou“, aniž by bylo specifikováno, o jaký typ splaškové kanalizace pro jakou potřebu se jedná.

d) Dále je na str. 4 *in fine* rozhodnutí o této splaškové kanalizaci uvedeno, že je tvořena ukliďňovacím gravitačním potrubím... napojeným do šachty stávající kanalizace v oblasti křižovatky ulic V Hrobech a Zlatokorunská, na které za šachtou navazuje polyetylénové potrubí... k dosud neukončené čerpací stanici výtlaku.

Ve výrokové části není vůbec specifikováno, o jakou stávající kanalizaci se má jednat, jakým orgánem a jakým rozhodnutím byla tato stávající kanalizace povolena. I v tomto ohledu je popis povolené stavby zcela neurčitý, navíc umožňující záměnu s jiným stavebním záměrem „stávající kanalizace“, který ovšem není vůbec přesněji vymezen. Dále není vůbec popsáno, o jakou šachtu se jedná a kde se nachází nebo má nacházet. Vůbec není dále popsáno, o jakou čerpací stanici výtlaku se jedná, v jaké fázi rozestavěnosti tato čerpací stanice je a jaké jsou podmínky dokončení této stavby, tj. popis stavby, kterou lze na základě dodatečného povolení stavby dokončit. Tím spíše se jedná o závažnou vadu, když zmínka o dosud nedokončené čerpací stanici výtlaku se ve výrokové části rozhodnutí dále opakuje (str. 6 rozhodnutí) a ani na tomto místě rozhodnutí není tato čerpací stanice blíže popsána a popsána její stavební rozestavěnost a popis zbývajících neprovedených částí této stavby, kterou lze na základě tohoto dodatečného povolení stavby provést.

e) Na str. 6 a str. 8 rozhodnutí je uvedeno, že souřadnice jsou určeny orientačně podle předložené dokumentace. V první řadě je nutné uvést, že se jedná o neurčitý výrok v tom smyslu, že není uvedeno, o jakou předloženou dokumentaci se má jednat, tím spíše, když i s ohledem na spojení více řízení žadatel předkládal několik verzí dokumentace. Ostatně jednotlivé verze dokumentace zřejmě zmátly též správní orgán, pokud musel jako zjevnou nesprávnost opravovat na str. 8 rozhodnutí název zpracovatele projektové dokumentace rozhodnutím ze dne 7.11.2018.

f) Ve výroku IV. podmínce 7. je uvedeno, že pro provádění dokončení stavby budou dodrženy základní technické požadavky pro vodní díla..., aniž by však bylo přesně specifikováno, jaké části stavby zbývá dokončit dle dodatečného povolení stavby. Podle § 129 odst. 3 stavebního zákona bude-li předmětem dodatečného povolení rozestavěná stavba, stavební úřad stanoví podmínky pro její dokončení. Stavební úřad tedy musí náležitě popsat dosud provedenou rozestavěnou stavbu a následně v podmínkách rozhodnutí popsat, jaké části stavby zbývá dokončit a za jakých podmínek je žadatel oprávněn je dokončit. Takový přesný popis však ve výrokové části rozhodnutí absentuje.

g) Ve výroku IV. podmínce 19. je uvedeno, že při užívání stavby bude zamezeno podmačování okolních pozemků ani na tyto pozemky, především veřejné komunikace, nebudou odváděny srážkové vody. Není zde vůbec stanoveno, o jaké konkrétní okolní pozemky se má jednat (uvedeným jejich parcelním číslem) ani zde není uvedeno, jakým způsobem má žadatel při užívání stavby zamezit tomuto podmačování.

Výroková část tedy nesplňuje obecné požadavky na výrok každého rozhodnutí, tj. že musí být jasný, určitý, srozumitelný a proveditelný, neboť ze shora uvedených důvodů zejména není možné dle výrokové části přesně identifikovat povolený stavební záměr, nelze identifikovat, v jaké fázi rozestavěnosti se nachází a jakou část stavebního záměru a za jakých podmínek zbývá dokončit.

Samotný tento důvod spočívající v nedostatku náležitostí výroku, který se vydává rozhodnutí o umístění stavby bez dalšího tedy odůvodňuje nutnost zrušit napadené rozhodnutí pro jeho nesrozumitelnost.

III.

Nesprávně použitá právní úprava

V rozhodnutí dále **není uvedeno, podle jakého znění zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“)** je v řízení rozhodováno, a to za situace, kdy bylo do řízení spojeno více žádosti žadatele podaných v relativně dlouhém období od 16.4.2014 do 23.4.2018. Ve výrokové části rozhodnutí je uvedeno pouze velmi neurčitě „zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů“, když dále rozhodnutí uvádí bez bližších podrobností pouze „stavební zákon“. Je přitom nutné uvést, že od podání první žádosti ze dne 16.4.2014 do vydání napadeného rozhodnutí zde bylo celkem 12 znění novelizací stavebního zákona.

Rozhodnutí by tedy přinejmenším v odůvodnění mělo uvést, na základě jaké novelizace stavebního zákona v řízení správní orgán postupoval s odkazem na příslušná přechodná ustanovení, která rozhodnou právní úpravu pro posuzování žádostí žadatele stanoví, aby bylo dostatečně jednoznačně specifikováno, podle jaké právní normy správní orgán žádosti žadatele posuzoval. Jedná se přitom o zákonný požadavek na náležitosti výrokové části rozhodnutí dle § 68 odst. 2 správního řádu, podle které se ve výrokové části rozhodnutí uvede právní ustanovení, podle kterých bylo rozhodováno. Pokud z rozhodnutí správního orgánu není jednoznačně seznatelné, podle jakých právních ustanovení bylo rozhodováno, jedná se o nepřezkoumatelné rozhodnutí, jak stanovil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v bodě 18. svého usnesení ze dne 14.7.2015, č.j. 8 As 141/2012-57, č. 3268/2015 Sb. NSS. Přesně tato situace nepřezkoumatelnosti rozhodnutí v daném případě nastala.

Co se týče použitých právních ustanovení, rozhodnutí dále jednoznačně neurčuje, podle jaké právní úpravy se má posuzovat dokumentace stavby. Rozhodnutí na jednu stranu odkazuje zároveň na vyhlášku hl. m. Prahy č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy a na vyhlášku č. 501/2006 Sb. ve znění vyhlášky č. 269/2009 Sb. (tedy předpisech platných v době zahájení řízení). (str. 19 rozhodnutí). V době podání první žádosti žadatele dne 16.4.2014 i v době podání druhé žádosti dne 13.8.2014 byla na území hlavního města Prahy účinná vyhláška č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy a nikoliv vyhláška č. 501/2006 Sb. Vyhláška č. 501/2006 Sb. byla účinná na území hlavního města Prahy až po pozastavení účinnosti nařízení č. 11/2014 Sb. hl. m. Prahy rozhodnutím Ministerstva po místní rozvoj ode dne 16.1.2015. S ohledem na vztah vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy a vyhlášky č. 501/2006 Sb. se však nikdy nemohlo stát, aby se jeden stavební záměr posuzoval zároveň podle obou těchto vyhlášek, neboť vyhláška č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy obsahovala komplexní úpravu a byla *lex specialis* k vyhlášce č. 501/2006 Sb.

V tomto ohledu ještě nejednoznačněji působí tvrzení na str. 24 rozhodnutí o použití „§ 24a vyhlášky č. 501/2006 Sb., platné pro území hl. m. Prahy v době rozhodné pro toto rozhodnutí...“, aniž by byla jakkoliv specifikována určitým časovým údajem doba rozhodná pro rozhodnutí a použití tohoto časového údaje jakkoliv odůvodněno.

Též z těchto důvodů zde nastala nepřezkoumatelnost, a tedy nezákonnost napadeného rozhodnutí.

IV.

Porušení práva účastníka řízení účastnit se provádění důkazu

Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že provedl několik prohlídek stavby srážkové kanalizace a konkrétně uvádí události, které nastaly při prohlídce dne 26.6.2018. Zcela evidentně tedy vzal přinejmenším tuto prohlídku stavby za důkaz k vydání rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. V takovém případě však porušil procesní právo odvolatele.

Pokud správní orgán použil závěry z prohlídek stavby k zjištění skutkových závěrů pro posouzení žádosti o dodatečné povolení stavby jako důkazní prostředek, porušil tímto proces dokazování uvedený § 51 odst. 2 správního řádu, podle kterého o provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci řízení však vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení, když účastníci řízení uvědoměni nebyli a o žádné nebezpečí z prodlení nešlo a ani to správní orgán netvrdí.

Pokud o provádění důkazů mimo ústní jednání správní orgán účastníka neinformuje, nelze takovou procesní vadu zhojit ani postupem správního orgánu podle § 36 odst. 3 správního řádu, tj. vydáním výzvy k seznámení s podklady rozhodnutí (srov. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 20.11.2008, č.j. 22 Ca 336/2007-24 a právní teorie viz Potěšil, L., Hejč, D., Rigel, F., Marek, D. Správní řád. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2015 s. 272), když však ani k vydání výzvy k seznámení s podklady rozhodnutí v daném řízení nedošlo (viz další odvolací důvod).

Odvolatel byl tedy zkrácen na svých právech dle § 51 odst. 2 správního řádu být včas vyrozuměn o tom, že správní orgán prvního stupně bude provádět důkaz mimo ústní jednání. Takový postup je závažnou procesní vadou, která mohla být za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.

V.

Porušení práva účastníka vyjádřit se na výzvu k seznámení s podklady rozhodnutí

V napadeném rozhodnutí (str. 14) je uvedeno, že účastníci řízení se vyjádřili k podkladům rozhodnutí při ústním jednání, nicméně takové vyjádření nemohlo být vyjádřením k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Správní orgán prvního stupně v řízení nevydal výzvu podle § 36 odst. 3 správního řádu a bez dalšího upozornění a bez toho, aby dalo účastníkům řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí, vydal napadené rozhodnutí. Takový postup je však závažnou procesní vadou řízení.

Právo účastníka řízení, aby se před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřil ke všem podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu je promítnutím základního ústavně zaručeného práva uvedeného v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, který mimo jiné stanoví, že každý má právo, aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Toto ústavně zaručené právo je jedním z komponentů práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Správní orgán tedy v takovém případě musí účastníky řízení vyzvat, aby se k podkladům rozhodnutí vyjádřili a stanovit jim k tomuto vyjádření přiměřenou lhůtu.

Pokud je výše uvedené ústavně zaručené právo ve správním řízení porušeno, nemůže výsledek tohoto řízení, rozhodnutí ve věci samé obstát, což konstatovala právní teorie (Jemelka, L.,

Pondělíčková, K., Bohadlo, D. Správní řád. Komentář. 3. vydání. Praha : C. H. Beck, 2011, s. 146) s odkazem na judikaturu Ústavního soudu, kterou odvolatelé dále citují.

Podle nálezu Ústavního soudu ze dne 12.10.2000, sp. zn. III. ÚS 58/2010 zveřejněného ve Sbírce nálezů a rozhodnutí Ústavního soudu pod č. 150/2000 je zásadám spravedlivého procesu, jak vyplývají z Listiny základních práv a svobod (čl. 36 odst. 1), nutno rozumět tak, že ve spojení s obecným procesním předpisem v řízení před správním orgánem (nyní správním řádem) musí být dána jeho účastníkovi možnost vyjádřit se k provedeným důkazům a k věci samé. Jestliže správní orgán takovou možnost účastníkovi řízení nedá, zatíží své rozhodnutí nejen vadami spočívajícími v porušení obecných procesních předpisů (zde § 36 odst. 3 správního řádu), ale současně postupuje v rozporu se zásadami vyjádřenými v čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Ústavní soud dále dodává, že k takové skutečnosti musí soud přezkoumávající napadené správní rozhodnutí přihlídnout a rozhodnutí zrušit.

Dále je nutné uvést nálezu Ústavního soudu ze dne 3.3.2005, sp. zn. II. ÚS 329/04 zveřejněný ve Sbírce nálezů a rozhodnutí Ústavního soudu pod č. 39/2005, v němž Ústavní soud uvedl, že poskytnutí možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí je třeba chápat jako možnost, která je dána účastníkovi správního řízení v jeho závěrečné fázi před vydáním rozhodnutí, poté, co jsou shromážděny podklady pro rozhodnutí. Smyslem citovaného ustanovení je totiž umožnit účastníkovi řízení, aby mohl uplatnit své výhrady, příp. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

V právní větě výše uvedeného nálezu, která je obsažena ve Sbírce nálezů a rozhodnutí Ústavního soudu, je uvedeno, že je „porušením principu právního státu, který je zakotven v čl. 1 Ústavy České republiky, a práva na soudní ochranu a na soudní přezkum, vyplývajícího z čl. 36 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod, pokud správní orgán nedal stěžovateli možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a ke způsobu jejich zjištění ve smyslu ustanovení § 33 odst. 2 správního řádu, a soud v rámci přezkumu správních rozhodnutí k této okolnosti nepřihlédl.“ Přestože uvedený nálezu posuzoval situaci dle právní úpravy předchozího obecného procesního předpisu, zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, je nepochybné, že závěry zde uvedené se vztahují i na § 36 odst. 3 správního řádu, který v předmětném řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí správní orgán musel aplikovat.

K uvedenému je dále nutné podotknout, že v oznámení o zahájení řízení ze dne 3.7.2018, č.j. P12 27625/2018 OŽP správní orgán nijak nestanovil lhůtu pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Uvedená práva účastníků řízení tedy nebyla ze strany správního orgánu jakýmkoliv rozhodnutím nebo jiným úkonem časově omezena pouze na určitou část řízení. Nic na tomto nemění ani zmínka, že k později uplatněným závazným stanoviskům, námitkám, popřípadě důkazům po ústním jednání dne 3.8.2018 nebude přihlídnuto. Toto je odraz tzv. koncentrační zásady územního a stavebního řízení vyplývající z § 89 a § 114 stavebního zákona (ve všech zněních účinných od zahájení řízení do vydání rozhodnutí), avšak i v těchto řízeních touto zásadou není omezeno právo účastníka vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu.

Jak uvádí judikatura uvedená ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, konkrétně rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25.6.2009, sp. zn. 15 Ca 258/2008 zveřejněný v této sbírce pod č. 2664/2012, pokud je účastníkovi správního řízení uděleno správním orgánem poučení o tom, že procesní práva, která mu pro dané správní řízení náleží, může uplatnit po celou dobu trvání tohoto řízení, aniž by mu před ukončením dotyčného řízení

bylo dáno na vědomí, k jakému datu správní orgán hodlá vydat rozhodnutí ve věci, zakládá to vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) soudního řádu správního pro porušení § 36 odst. 3 správního řádu v návaznosti na čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, které garantují účastníku správního řízení možnost prezentovat své stanovisko k důkazním prostředkům shromážděným ve správním řízení ve fázi před vydáním rozhodnutí.

Pokud tedy správní orgán ve věci samé rozhodl, aniž dal účastníkům řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a přičemž toto právo účastníků řízení nebylo v řízení nikterak omezeno, zatížil správní orgán řízení předcházející vydání napadeného rozhodnutí takovou vadou, že neobstojí při posouzení otázky, zda řízení odpovídalo právu účastníků řízení na spravedlivý proces, neboť došlo k porušení čl. 36 odst. 1 a odst. 2 a čl. 38 odst. 2 Listiny, čl. 1 Ústavy a § 36 odst. 3 správního řádu. V takovém případě nemůže obstát ani výsledek tohoto řízení, tedy napadené rozhodnutí.

Tím spíše je nutné požadovat porušení tohoto práva za podstatnou vadu řízení za situace, kdy se po ústním jednání dne 3.8.2018 a před vydáním rozhodnutí vyskytla změna situace. Na str. 27 rozhodnutí je uvedeno, že při ústním jednání dne 3.8.2018 byla zjištěna závada na potrubí srážkové kanalizace, přičemž dne 27.9.2018 tuto závadu žadatel odstranil. Došlo tím tedy evidentně ke změně stavu stavebního záměru, který měli možnost posoudit účastníci řízení naposledy při ústním jednání dne 3.8.2018, když při absenci vydání výzvy k seznámení s podklady rozhodnutí se o této změně stavebního záměru pak dozvěděli až z vydání rozhodnutí.

VI.

Absence závazného stanoviska stavebního úřadu

Napadené rozhodnutí označilo jako nedůvodnou námitku odvolatele, že speciální stavební úřad neměl souhlas obecného stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí. Takový závěr je však neodůvodněný a navíc věcně nesprávný. Pokud správní orgán uvádí, že v řízení o dodatečném povolení stavby se souhlas podle § 15 odst. 2 stavebního zákona nevydává, není tato úvaha ničím odůvodněna. Je nutné uvést, že na řízení o dodatečném povolení stavby se přiměřeně aplikují procesní ustanovení o územním řízení, jak stanoví § 129 odst. 2 stavebního zákona, tím spíše za situace, kdy dodatečně povolovaná stavba předtím nebyla rozhodnutím umístěna. Dodatečné povolení stavby totiž nahrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí (viz § 129 odst. 3 stavebního zákona). Bylo by přitom nepřipustným zvýhodňováním žadatele o dodatečné povolení stavby oproti žadateli o územní rozhodnutí, pokud by v řízení o dodatečném povolení stavby nemusel tento souhlas dokládat, když řízení o dodatečném povolení stavby vždy následuje po porušení povinnosti žadatele vedoucí k předchozímu zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud by byl závěr správního orgánu správný, měl by žadatel o dodatečné povolení stavby výhodnější postavení oproti žadateli o územní rozhodnutí, přestože na rozdíl od něj už porušil stavební zákon, což vedlo k zahájení řízení o odstranění stavby. Takový postup by přitom byl v rozporu s jednou ze základních právních zásad „nikdo nemůže mít prospěch z vlastního protiprávního jednání“.

Ostatně, skutečnost, že souhlas stavebního úřadu dle § 15 odst. 2 stavebního zákona se vyžaduje, vyplývá i z dalšího tvrzení správního orgánu, že tento souhlas byl dne 14.7.2014 vydán, ovšem k jiné projektové dokumentaci. Tím spíše měl být tedy souhlas vydán k naposledy projednávané projektové dokumentaci Ing. Jana Hanuše. Absence vydání tohoto souhlasu brání věcném projednání žádosti žadatele. Správní orgán měl žadatele vyzvat

k doplnění tohoto souhlasu a eventuálně řízení přerušit. V žádném případě však bez tohoto souhlasu nemohl věcně rozhodnout o žádosti žadatelů, jak napadeným rozhodnutím učinil.

VII.

Nedostatečné a věcně nesprávné odůvodnění rozhodnutí

Rozhodnutí dále trpí nedostatečným odůvodněním, tj. deficitem odůvodnění rozhodnutí jako náležitosti rozhodnutí dle § 68 odst. 3 správního řádu, a to na několika místech:

1. Na str. 19 rozhodnutí je uveden závěr, že vsakování srážkových vod na pozemcích těchto staveb pro bydlení není podle vyhlášky č. 501/2006 Sb. splněno. Tento závěr není řádně odůvodněný, přičemž, jak bylo výše uvedeno, je zde rozpor v tom, že nelze na posuzování jednoho stavebního záměru aplikovat zároveň vyhlášku č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy a zároveň vyhlášku č. 501/2006 Sb.

I kdyby bylo možné aplikovat pouze vyhlášku č. 501/2006 Sb., daný poměr nejméně 0,3 dle § 21 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb. musí být dán na pozemcích staveb pro bydlení, tj. na každém pozemku zapsaném v katastru nemovitostí, nikoliv součtem ploch všech posuzovaných pozemků. Pokud tedy rozhodnutí uvádí, že u některých pozemků není poměr splněn, zřejmě to znamená, že u zbývajících pozemků poměr splněn je. V takovém případě by však u těchto pozemků neměla být povolována srážková kanalizace, nýbrž by zde mělo být řešeno vsakování na pozemku, které by eliminovalo nežádoucí odvádění vody z dané lokality. Dále je nutné uvést, že tento závěr, že některé pozemky poměr nesplňují, je neurčitý a neodůvodněný, protože není uvedeno, které konkrétní pozemky toto nesplňují a na základě jakých důkazů k tomuto závěru správní orgán dospěl.

2. Správní orgán dále uvedl na str. 19, že posouzením ČSN 75 2310 dospěl k názoru, že se jedná na pozemku p.č. 293/58 o málo propustnou až nepropustnou zeminu pro účely posuzování vlivu na studnu na pozemku p.č. 293/58, a proto je splněn požadavek § 24a vyhlášky č. 501/2006 Sb. Odkaz na tuto normu je zcela obecný, bez uvedení konkrétního ustanovení a bez subsumpce (podřazení) zjištěného skutkového stavu pod ustanovení konkrétní právní normy, které by dovolovalo učinit přezkoumatelný závěr o tom, že se jedná o málo propustnou až nepropustnou zeminu. Dále správní orgán uvedl, že podstatné bude především posouzení vedení kanalizačních přípojek s ohledem na studnu na pozemku p.č. 293/59, avšak toto posouzení v rozhodnutí zcela absentuje. Pokud zde správní orgán uvádí, že přípojky nejsou vodním dílem a proto nejsou ani předmětem tohoto vodoprávního řízení, je nutné uvést, že vedení kanalizačních přípojek může být důležité pro závěr, jakým způsobem stavba vodního díla ovlivňuje okolní nemovitosti, přičemž popis ovlivnění okolních nemovitostí stavebním záměrem je povinnou náležitostí každé projektové dokumentace.

3. Dále není řádně odůvodněný závěr na str. 20 rozhodnutí o tom, že stavba není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu, protože toto je odůvodněno pouze předchozími konstatováními o souladu s vyhláškou č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy a s vyhláškou č. 501/2006 Sb., avšak tato předchozí konstatování nejsou řádně odůvodněna, jak je uvedeno v předchozích bodech, a navíc konstatují jen naplnění dílčích ustanovení těchto vyhlášek, nikoliv konstatování, že jsou naplněny jednotlivá relevantní ustanovení těchto vyhlášek, resp. té vyhlášky, podle které se podle zákona má stavba posuzovat, neboť podle obou vyhlášek zároveň ji není možné posuzovat, jak opakovaně odvolatel uvádí.

4. Na str. 24 rozhodnutí je označena námitka odvolatele ohledně toho, že dokumentace neřeší ovlivnění studní v okolí, jako námitku ohledně povolení nakládání s vodami, kde však odvolatel není účastník řízení a že se námitka týká podzemních vod, které nejsou předmětem tohoto řízení. Takové závěry jsou nesprávně a nedostatečně odůvodněné. K tomu je nutné uvést, že pokud je vedeno společné řízení, musí být okruh účastníků tohoto společného řízení dán stejně pro všechna řízení, která byla do tohoto společného řízení zahrnuta. Není možné, aby jedno společné řízení mělo pro své určité části jiný okruh účastníků řízení. Dále je však nutné uvést, že se nejedná o námitku ohledně povolení nakládání s vodami, nýbrž o námitku týkající se vlivu projednávaného stavebního záměru na své okolí. Rozhodnutí neřeší posouzení vlivu srážkové kanalizace na své okolí, a to na vliv na hladinu vody v okolních studních. Dále též přehlíží, že dle posudku RNDr. Bíží nelze jednu studnu blíže splaškové kanalizaci nelze po výstavbě najít (o průměru 2 metry a hlouce 14 metrů), což je evidentně vliv stavby na okolí, který by měla projektová dokumentace popsat a správní orgán posoudit.

Pokud dále správní orgán uvádí na str. 25 rozhodnutí, že dodatečně povolená stavba není určena k nakládání s podzemními vodami, je nutné konstatovat, že není rozhodné, k čemu je stavba určena (tj. jak má být využívána), ale je rozhodné, jak fakticky užívána je. Stavba přitom prokazatelně nakládá s podzemními vodami. Na str. 27 rozhodnutí správní orgán toto faktické užívání, kde perforované potrubí jímá i podzemní vodu nazývá jako „závadu zjištěnou na potrubí srážkové kanalizace při ústním jednání dne 3.8.2018“. Dále na str. 24 nahoře rozhodnutí správní orgán uvádí, že se jedná o nefunkční potrubí, jak tvrdí stavebník a že kdyby se jednalo o potrubí, kterým by snad mělo docházet k odvádění povrchových nebo podzemních vod tímto potrubím, musela by tato okolnost být uvedena v příslušné projektové dokumentaci. V první řadě je nutné uvést, že se nejedná se o žádnou závadu, protože perforované potrubí svými otvory logicky musí jímat nejen srážkovou vodu gravitačně stékající dolů, nýbrž při svém umístění 3,5 metru pod povrchem zemí též podzemní vodu, která vzlíná zeminou k povrchu. Navíc se správní orgán vůbec nezabýval tím, kam toto potrubí ústí, když tuto otázku odvolatel pokládal na ústním jednání dne 3.8.2018. Navíc si správní orgán protiřečí, pokud uvádí na straně jedné, že je potrubí nefunkční, na straně druhé, že má závadu. Pokud je něco nefunkční, nevykonává to žádnou činnost. Pokud má něco závadu, vykonává to určitou činnost, ale vadně. Dále není odvolateli zřejmé, jak může být nefunkční perforované potrubí. Jeho funkčnost je dána již jeho samotným umístěním. K nefunkčnosti by mohlo dojít snad jen ucpáním jednotlivých děr v potrubí, což však nebylo ničím prokázáno. A konečně, pokud správní orgán odkazuje na skutečnost, že by projektová dokumentace musela uvádět, že potrubí by odvádělo podzemní nebo povrchovou vodu, tak správní orgán zřejmě přehlédl, že jeho úkolem je v řízení o dodatečném povolení stavby ověřovat správnost projektové dokumentace, nikoliv nekriticky přejímat veškerý její obsah. Pokud by správní orgán nebyl ve stavebním řízení nadán pravomocí přezkoumávat obsah a správnost projektové dokumentace, byl by rozhodovací proces ve stavebním řízení jenom formální a nikoliv vedoucí k projednání stavebního záměru.

5. Na str. 27 rozhodnutí je uvedeno, že rozsah předložené projektové dokumentace je s ohledem na požadavky vyhlášky č. 499/2006 Sb. dostatečný, byť vodoprávní úřad v popisu stavby uvedl vzdálenosti od okolních pozemků z veřejných zdrojů. Prakticky stejný závěr uvádí rozhodnutí na str. 28 při vypořádání námítky odvolatele j). K tomu je nutné uvést, že není úkolem správního orgán žádným způsobem doplňovat údaje v projektové dokumentaci, nýbrž tuto projektovou dokumentaci pouze ověřovat. Součástí každé projektové dokumentace dle vyhlášky č. 499/2006 Sb. přitom musí být okótování vzdáleností od sousedních nemovitostí ve výkresové části dokumentace. Pokud tedy správní orgán uvádí, že - ač sám musel dopočítat vzdálenost od okolních pozemků z jiných zdrojů než z projektové dokumentace - je rozsah

předložené dokumentace s ohledem na požadavky vyhlášky č. 499/2006 Sb. dostatečný, sám si tímto protiřečí. Navíc tímto vnitřně rozporným tvrzením ani nevyvrátil konkrétní námitky odvolatele ohledně absence náležitostí dle přílohy č. 1 a přílohy č. 5 vyhlášky č. 499/2006 Sb. a absence stanoviska obecného stavebního úřadu.

6. Na str. 28 rozhodnutí se správní orgán s námitkou odvolatele ohledně nesprávného kótování šachet kanalizace dokládáného dokumentem vydaným vodoprávním úřadem vypořádal tak, že v rámci tohoto řízení se k tomuto dokumentu správní orgán nemůže nijak vyjadřovat. K tomu odvolatel uvádí, že je povinností správního orgánu vypořádat se v řízení se vším, co vyjde najevo. Označený dokument je přitom jeden z důkazů, přičemž se jedná dokonce o důkaz pocházející přímo od dotyčného správního orgánu, tedy o důkaz, který musí být správnímu orgánu znám z jeho činnosti. Správní orgán nemůže v řízení selektivně zvolit důkazy, kterými se bude zabývat, a ostatními důkazy se nezabývat, tím spíše, pokud tento důkaz sám vydal. Předmětné sdělení nebylo nikým zrušeno nebo změněno, a proto musí jednou vydaný úkon správního orgánu tento správní orgán vázat a je povinen se s tímto důkazem v řízení věcně vypořádat, což správní orgán neučinil.

Vzhledem se shora uvedenému je nutné uzavřít, že rozhodnutí nemá na mnoha místech řádné odůvodnění. **Při absenci řádného odůvodnění napadeného usnesení je tak nutné toto rozhodnutí považovat za rozporné s právními předpisy pro svoji nepřezkoumatelnost.** Napadené usnesení je tedy ve zcela zjevném rozporu s § 68 správního řádu. Podle § 68 odst. 1 správního řádu musí být součástí rozhodnutí odůvodnění a podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a *informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků* a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Absence odůvodnění a poučení *per se* činí rozhodnutí nezákonným a napadené usnesení je zcela v rozporu s následující judikaturou vrcholných správních soudů. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22.1.2004, č.j. 4 Azs 55/2003-51 zveřejněného ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 638/2005 rozhodnutí správního orgánu, v jehož odůvodnění nejsou uvedeny důkazy, na jejichž podkladě správní orgán dovodil své závěry, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Obdobně uvedl Vrchní soud v Praze v rozsudku ze dne 26.2.1993, sp. zn. 6 A 48/92, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.

VIII.

Neodstraněné nedostatky projektové dokumentace

Odvolatel dále upozorňoval ve své námitce d), že dokumentace neřeší odvod srážkové vody ze silnice ulice V Hrobech na pozemku p.č. 1120/1. Správní orgán se na str. 25 rozhodnutí s touto námitkou vypořádal tak, že způsob odvodnění není věcí vodoprávního úřadu, což nevylučuje okolnost, že část úseku komunikace může být odvodňována pomocí srážkové kanalizace, která je předmětem tohoto řízení. Projektová dokumentace by však měla jednoznačně popsat, z jakého okolí odvádí srážková kanalizace srážky, už jen z toho důvodu, aby bylo posouzeno, zda není v okolí možné zajistit odvádění srážkových vod vsakem v souladu s požadavky § 20 vyhlášky č. 501/2006 Sb., eventuálně vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, má-li správní orgán

za to, že i tato vyhláška se má aplikovat. Samotná nejistota správnímu orgánu, že není vyloučena okolnost, že část úseku komunikace může být touto srážkovou kanalizací odvodňována, značí, že správní orgán nemohl řádně posuzovat vliv na okolní nemovitosti ani nemohl posuzovat dostatečnost a funkčnost srážkové kanalizace, když ani s jistotou neví, z jaké oblasti bude srážková kanalizace srážky odvádět. Rozsah této lokality má přitom logicky vliv na množství odváděných srážkových vod, což musí být vliv na posuzování dostatečnosti kapacity posuzované stavby, aby plnila svůj účel.

Ostatně ve výroku o povolení k nakládání s vodami je uvedeno, že srážkové vody se odvádí z pozemku p.č. 1120/1, tj. z celé komunikace, nikoliv jenom z části úseku komunikace. Pokud má srážková kanalizace odvádět srážky z celé plochy pozemku p.č. 1120/1, je evidentně nefunkční a poddimenzovaná, neboť minimálně z 1/3 plochy pozemku srážkovou vodu neodvádí, když z této vozovky při dešti voda pravidelně stéká k domu odvolatele č.p. 115 (viz připojená fotodokumentace, kterou jako důkazem odvolatel reaguje na obsah rozhodnutí). Projektová dokumentace také nebere v úvahu, jakým způsobem je likvidována srážková voda stékající na pozemek p.č. 1120/1 poté, co předchozí stavebník odbagroval srážkovou kanalizace od domu č.p. 115 i na veřejné části pozemku p.č. 1120/1 a tuto kanalizaci odpojil od kanalizačního řadu.

Pokud má rozhodnutí řešit odvod srážkových vod z funkční plochy, na které se nachází 16 řadových rodinných domů, mělo by též vzít do úvahu faktický stav, kdy srážkové vody ze střechy domu č.p. 115 odtékají na pozemky 16 řadových rodinných domů poté, co čtyři původní okapové svody tehdejší stavebník odbagroval, přestože odvolatel tvrdí, že mu svědčí právo z těchto okapových svodů na pozemky 16 řadových rodinných domů vodu odvádět. V tomto ohledu se jedná o námitku ohledně rozsahu věcných práv, která má vliv na oprávněnost tohoto odvádění srážkových vod a dále na množství srážkových vod, které musí správní orgán při posuzování funkčnosti brát též do úvahy, jak bylo uvedeno. Ohledně této námítky si správní orgán nemůže učinit vlastní posouzení, a tak měl účastníky odkázat na soudní řízení, což neučinil (viz str. 26 rozhodnutí).

Ohledně způsobu odvádění srážkových vod z pozemku p.č. 1120/1 je nutné dále uvést, že projektová dokumentace nepopisuje srážkovou kanalizaci a její části kompletně, neboť na pozemku p.č. 1120/1 je v zeleném pásu instalováno odvodňovací zařízení, o němž projektová dokumentace nic neuvádí.

důkazy: - 3x fotodokumentace

Dále dokumentace neřeší napojení vodovodního řadu stavebníka na stávající vodovodní řad ve vlastnictví společnosti Pražské vodovody a kanalizace, a.s. a současně tato společnost v rámci vyjádření vlastníka sítě technické infrastruktury se vůbec nezmínila o tomto napojení. Vliv na nemovitosti odvolatele je značný, neboť na tento napojený nepovolený a nezkolaudovaný vodovodní řad ve vlastnictví stavebníka je napojen dům odvolatele č.p. 115, a to zcela bez jeho souhlasu. Rozhodnutí uvádí na str. 23, že se nejedná o vodní dílo, protože se jedná o vodovodní přípojku. Napojení na vodovodní řad ve vlastnictví společnosti Pražské vodovody a kanalizace, a.s. není vodovodní přípojkou, ale pokračováním úseku potrubí, neboť na tomto napojení není vodoměr nebo aspoň nebylo ničím prokázáno, že zde vodoměr je. Přitom ostatní připojení z vodovodního řadu na vodovodní přípojky jsou v rozhodnutí řešeny, viz str. 3 rozhodnutí, kde je uvedeno, že „za již instalovaným vodoměrem budou navazovat jednak potrubí DN 50 řadu A..., jednak potrubí DN 50 řadu B.“

A konečně, rozhodnutí na str. 28 uvádí, že horkovod není předmětem řízení. Horkovod je však součástí výkresové části projektové dokumentace, a proto musí být předmětem tohoto řízení, pokud má být stavba provedena podle ověřené projektové dokumentace Ing. Hanuše, jak stanoví výrok IV. podmínka 1. napadeného rozhodnutí. Správní orgán si nemůže vybrat, jaké části projektové dokumentace bude posuzovat, a jaké nikoliv. Správní orgán je povinen ověřit projektovou dokumentaci jako celek. V reakci na tuto námitku odvolatele na str. 28 rozhodnutí dále správní orgán uvádí, že lze uplatňovat námitky ke své stavbě a pozemku, toto se však týká sousedního pozemku, ke kterému nemá namítatel právo. Vlastník sousedního pozemku nebo stavby právě může podávat námitky podle § 89 a § 114 stavebního zákona ke stavbě, k níž nemá žádné právo, pokud se jedná o projednávanou stavbu v řízení, a proto je tento závěr správnímu orgánu věcně nesprávný.

Přílohy žádosti o dodatečné povolení stavby (zejména předložená projektová dokumentace) tedy nejsou kompletní, a proto měl správní orgán úřad na základě § 86 odst. 5 a § 111 odst. 3 stavebního zákona vyzvat žadatele k doplnění těchto dokladů o právu a řízení přerušit. Jestliže vedl správní orgán řízení o žádosti, která není úplná, a o této žádosti meritorně rozhodl napadeným rozhodnutím, zatížil takové rozhodnutí vadou spočívající v nezákonném postupu správního orgánu, neboť jsou zde překážky v řízení bránící dalšímu řízení, a to z důvodu vad žádosti žadatele.

IX. Návrh

Ze shora uvedených důvodů odvolatel navrhuje, aby odvolací správní orgán rozhodl o jeho odvolání a podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu vydal následující

r o z h o d n u t í :

Rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12, odboru životního prostředí ze dne 24.10.2018, č.j. P12 41564/2018 OŽP o odůvodnění odvolání ve znění rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností ze dne 7.11.2018, č.j. P12 43633/2018 OŽP se ruší a věc se vrací správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.

Robert Heran
v plné moci
JUDr. David Karabec

Vyvěšeno dne: 4. 12. 2018
Sejmuto dne: 14. 12. 2018

**ÚŘAD MĚSTSKÉ ČÁSTI
PRAHA - LIBUŠ**
Libušská 35, 142 00 Praha 4